

Chuyện Cha Và Con

Tâm Giản: Tịch Tâm

Tháng 13; Năm 2012, 18 Tháng 10 Năm 2012 06:07

- Tôi chỉ sợ... sợ sau này, khi tôi mất đi, nó nhớ tôi, nghĩ về tôi, hỏi thăm tôi, rồi tâm hồn nó sẽ không bình an đâu mà sống thanh thản.

Tác giả là cư dân vùng Little Saigon, liên tục góp bài cho tạp chí Văn Nghệ Việt Báo tin nhiều năm qua, đã nhận giải Danh Dự Văn Nghệ Năm 2011. Sau đây là bài viết của tác giả.

Đi khắp thế gian không ai tốt bằng Mẹ
Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng Cha
Nước biển mênh mông không đong đầy tình Mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín công Cha
Tận tảo sơ m hôi Mẹ nuôi con khôn lớn
Mang cơm tắm thân gọi Cha che chở đời con

Tôi không biết danh tính tác giả bài thơ, nhưng bằng lòng đọc trên đây, khi kể lại câu chuyện đau lòng này.

Chuyện về người cha được kể lại với mong muốn các người con của ông, và những ai đang vô tình với cha, hãy ngừng lại vài phút trong nhịp sống hối hả hàng ngày, mà suy nghĩ, để sống cho phải đạo làm người.

Người cha khóc:

- Nó hoàn toàn khác xưa. Chắc hẳn ai đó đã tráo đổi nó. Đồi lúc tôi nghe, không biết nó có phải là con của mình. Tôi sao đứa con máu thịt của mình mà chắc hẳn người xa lạ. Tôi sao? Có những lúc nửa đêm, giật mình thức giấc, tôi liền nghĩ ngay tới nó, nhớ nó quá. Tôi nghe thấy, trộm摸摸 kín người, khóc mất mình. Mà hình như lúc nào tôi cũng nghĩ tới nó. Hình như nó chiếm hết cả tâm trí tôi, nhớ tình yêu đầu tiên của tôi.

Người cha đưa tay áo che mắt vài giây rồi mắt đang lăn chầm chầm

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 13, Năm 2012, 18 Tháng 10 Năm 2012 06:07

Trên đôi má nhăn nheo khô héo mẹ tôi. Chắc có vài giọt thôi. Có phải đàn ông ít nước mắt?
Hay là nước mắt cha đã rơi?

- Thưa ra, tôi chỉ tội buồn cho mình, chứ không trách nó. Thưa ra, tôi đã mạo hiểm, vì đã làm tròn bổn phận người cha. Và nhất là tôi đã giữ đúng lời hứa với tôi.
Người cha chết thê thảm. Mắt nhìn xa xăm. Vết mắt đẫm châu:

- Tôi chỉ sợ... sợ sau này, khi tôi mất đi, nó nhớ tôi, nghĩ tôi, hỏi tôi, rồi tâm hồn nó sẽ không bình an đâu mà sống thanh thản. Tôi nghĩ nó lắm. Còn bây giờ, nó không biết vì sao nó làm.
Phải, chắc chắn con tôi không hề biết gì hết. Bởi, tôi tin, nếu nó biết tôi đã khóc nhiều vì nó, nó đã không đi xa với tôi như vậy.

Và người cha bắt đầu kể.

Mất khi cha mẹ tôi hôn ba mẹ tôi. Mất khi đưa con trai duy nhất của hai người vợ chồng vào lớp mầm. Mất vì bệnh tim. Bởi đó cha không có nhà. Cha đang trông nom chăm sóc trẻ heo cho một người bạn tôi xa.

Khi thềm đất xuống chiêng quan tài đã nằm sâu trong huyết lệ, cha cố nuốt nỗi đau cùng cốc, thì thềm rơi:

- Em hãy yên lòng người. Anh sẽ nuôi con ăn học nên người.

Rồi sợ con mắc bệnh hiểm nghèo, cha vội bán con rồi nghĩa trang, bởi lúc đó trẻ đang mắc lâm râm.

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 13; Năm 2012, 18 Tháng 10 Năm 2012 06:07

Qua ba cái giờ đầu tiên của mẹ, nhiều người khuyên cha nên đi bỏ công việc. Cha không đi.

Sau đó, họ sẽ bỏ lãnh đạo công việc. Cha thì đi Tòa Lãnh Sự Mỹ, xóa tên mẹ.

Ngày hai cha con bỏ công chân xuống phi trường Los Angeles, mẹ đã đi mất. Nó nói đùa, thì bay đem mẹ đi Việt Nam qua.

Con vào high school. Con học rất giỏi. Con rất ngoan hiền. Cha đi làm

Trong quý của mẹ tôi. Cha chỉ chịu công việc con học after school, học đàn, học võ. Cha chỉ chịu công việc và đã mua cho con cái đàn piano cũ cho con.

Con học giỏi, rất giỏi. Cha rất vui. Cha không quên người bạn cũ. Chẳng học nào không làm trong nhà, cha đi nhặt đồ da chai trong các thùng rác. Cha đi công việc. Cha sẵn sàng làm công việc, và dọn công việc cho con ăn học, cho con khỏe mạnh, cho con nên người.

Con được học bằng của mẹ tôi trong danh giá ở Boston. Ngày đó con lên phi trường Los, cha sung sướng thì công việc đi nhà:

- Em thấy đó, con mình học rất giỏi.

Con đi rồi, chỉ còn mẹ tôi, cha tìm share một căn phòng nhỏ xíu,

kín đáo, được add vào phía sau garage, không có cửa sổ, không có bếp, mùa đông thì lạnh như mùa hè thì nóng như lò nướng. Tuy nhiên, đi đâu cũng học hỏi khi nhìn cha nhìn nhà. Cha nghĩ, mình đi làm suốt ngày ngoài đường, thì nên kiếm làm gì với chi phí được.

Chuyện Cha Và Con

Tâm Giản Tâm

Tháng 13; Năm 2012, ngày 10 Tháng 6:07

Suốt bốn năm, con không vào thăm cha. Con nói con bận học. Con nói con cần dành dụm tiền để mua sách vở. Cha muốn lên thăm con. Con nói con ở trong dorm, không có chỗ cho cha ngủ. Với lại, cha đi máy bay mất mình, tiếng Anh không biết, lại bận học thì phiền lắm. Nói chung, con nêu đủ lý do để con không thể vào thăm cha và để lý do để cha không thể đi thăm con. Dù sao cha cũng vui, vì con chăm học, biết lo, biết nghĩ.

Nên cha vào cần mua làm việc trong không khí bụi giá, tanh tưởi của quầy cá. Hàng đêm, cha vào bóp đùi nóng để giảm bớt cơn đau nhức ở đôi bàn chân đứng suốt ngày, cùng đôi bàn tay vất vả nhọc nhằn con cá đông lạnh, lạnh tê. Cha vào để uống sữa lên cho con. Có được bao nhiêu cha gửi hết cho con, chỉ cần vài tờ tiền thuê nhà, tiền xăng và chút xíu tiền ăn. Thế rồi, cha cũng quên tiền ăn bao nhiêu, vì cha có ông bố già, được lãnh thuốc phòng già, ăn đâu hết, nên chia sẻ với cha, nào cereal, nào sữa, nào đồ hộp, bữa trưa phòng... Cha ăn gì cũng được, miễn đừng cái bao tử là OK rồi. Mà để ăn của người già lại càng tốt cho sức khỏe. Đáng phải lo là con kia. Tôi nghỉ phép, con phải học đêm học ngày. Mà, theo cha thì, trên đời này, cái việc học chỉ là cần học, là khó học, là đau đầu nhức.

Cuối cùng thì cha cũng được lên thăm con. Đó là ngày tôi nghỉ phép của con. Lúc đó, vào với nhọc nhằn lý do rồi thuyết phục, con không muốn cha lên. Nhưng khi cha nắm tay tôi khóc, biết con cho biết, sau khi tôi nghỉ xong, con sẽ làm việc gì trên đó, biết ngày nào cha con gặp nhau? Thì là con đành phải OK ngay ngay trong giọng nói có vẻ bối bối.

Cha xin nghỉ việc và nghỉ nhọt da chai mất tuấn trẻ con khi đi để mùi cá và mùi rác không văng trên người cha. Cha sợ con xấu hổ với mọi người, chỉ cha thì không hề gì.

Con đón cha tôi phi trường. Trong trường của cha, con sẽ lao vào lòng cha, hai cha con sẽ ôm chặt lấy nhau cho thoải lòng thoải. Nhưng không, khi cha ôm con, con nhón nhàng đẩy cha ra. Giây phút đầu tiên gặp lại sau bốn năm xa cách đó khi tìm cha bằng nỗi đau, như thế có hàng ngàn mũi kim đâm vào. Rồi không biết có phải mình vì cha không yêu con, đã đòi lên để tôi nghỉ phép của con, mà mất mảy con cau có, và con đã lái xe buýt mất?

Tôi đó, trong căn phòng nhón khá đẹp, để tôi nghỉ của con, cha lo giành trẻ con:

- Để cha nắm đôi bàn tay. Cha học khó học, lại đau nhức, cha hay đập chân đập tay. Lại gây tiếng động. Con cần khỏe để mất mảy tôi và tôi cho ngày mai làm tôi nghỉ phép. Nên cha nắm đôi bàn tay

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 10 năm 2012 06:07

thì t h n.

Con OK ng n g n, nh lũng. Th y h y c n s m, cha g i chuy n. Cha con lâu ngày g p nhau, bao nhiêu là chuy n. Cha th m đ c nghe con nói, b t c chuy n gì cũng đ c. Nh ng th y con s ng gi ng, có v không mu n trò chuy n, cha đành thôi. Đêm đó, trái tim cha nh c nh i h n v n l n tay chân cha nh c nh i. Nh ng cha v n ráng n m im, không đ ng c a, đ con trai cha có gi c ng ngon.

Sáng hôm sau, con không nói m t i, lái xe đ a cha đ n tr ng con. Cha h nh phúc đ n l m ng i khi l ch th ch ch y theo sau con, b c vào ngòi tr ng đ i h c c kính, b th , quý phái. Cha c th m nghĩ, đ i không th l ng tr c đ c đ u gì. Ngày x a, khi còn Vi t Nam, làm sao cha dám m t ng t i hình nh n y.

Con ki m cho cha m t ch ng i trong h i tr ng th nh thang. Xung quanh cha, h u h t tóc vàng. Cha ch nghe loáng thoáng đ c vài t đ n gi n nh OK, thank you, please... Con đ n cha c ng i yên đó, đ ng đi đâu, k o l c thì phi n ph c l m.

Ch ng trình m đ u v i nh ng l i gi i thi u, nh ng bài di n văn. Cha nghe nh v t nghe s m. H n n a, cha ch quan tâm t i m t vi c, con trai cha s đ ra h i tr ng b ng l i nào, l i bên ph i hay bên trái. Mong sao con đi ra l i ph i, v y là con s đi ngang qua ch ng i c a cha. Cha s đ ng đ y, đeo vòng hoa vào c con.

R i cũng đ n lúc hai dòng sinh viên b c ra, t t c đ u m c trang ph c đen, mũ đen, r t trang tr ng. Hình nh đó đã t ng đi vào gi c m c a cha. Kìa, con trai c a cha! Con trai c a cha đi g n cu i hàng, theo l i r trái. Bi n ng i trên kh p khán đài v tay, la hét, huýt sáo, đánh tr ng, đ p gh m ĩ. Cha say s a ng m con, r i cha đ ng lên, kêu to tên con. Tay cha vung v y vòng hoa. N c m t cha r ng r ng. Trái tim cha nh th t l i vì quá h nh phúc.

Nh ng con không h nhìn v phía cha. Con đang nhìn v h ng khán đài bên trái sát l i vào. Hình nh con v y tay v i m t cô gái?

M t nam sinh viên tóc đen, hình nh ng i n đ , đi ngang ch cha ng i, b t g p ánh m t cha,

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 10 năm 2012 06:07

Con chào vui vẻ.

Buổi sáng đã chậm rãi. Cha ngồi yên một chỗ đợi con nhấc chân ra ngoài. Lòng cha phấp phấp sợ con không vui, không nói, vì cha đã trái lời con. Cũng không hiểu bao lâu rồi, không đợi cha nói gì con cũng la rầy. Con cũng giận giận. Hỏi mẹ con trai của cha đâu có nhấc chân?

Cũng may, con cùng thì con cũng đi ra ngoài. Con không phàn nàn cha về cái gì cha đã nói ra ngoài, bố cha đã kíp phân bua với con trước. Chỉ là cha sợ con mang đi. Cha luôn rảnh rỗi vì đi con đi mua phân bón. Bỏ vào xe, cha lúng túng nhìn về phía cái vòng hoa với màu xanh rất tươi mà cha đã mua trong chợ 99cent. Cha nhìn con, thấy con không nói gì, chỉ dăm dăm nhìn về phía trước, tập trung lái xe. Cha nhìn ôm vòng hoa vào lòng, nâng niu như nâng vì sợ hoa bị bẩn.

Cha con nói:

- Ông bố không hiểu cho tôi. Ông bố không hiểu chuyện tôi đã làm, tôi có cuộc sống của tôi, và tôi phải sống cho tôi. Tôi rất bận. Thời gian của tôi rất quý. Vì mẹ mà ông bố cứ đi nói chuyện, kể chuyện và chuyện, chuyện học chuyện học tôi còn mệt mỏi, chuyện học ngày đầu tiên học cho tôi đi trường, hay chuyện tôi đi lãnh lương... Chán kinh khủng. Có vẻ như mẹ nói tôi mãi mãi là một đứa trẻ. Mẹ nói tôi quá rồi. Vì vậy, tốt nhất là tôi tìm cách ít liên lạc với mẹ. Tìm cách cho mẹ yên tâm là tôi không muốn nói chuyện với mẹ, để tôi được yên tâm.

Cha con nói:

- Hình như mẹ nghĩ chút như tiền hàng tháng mẹ gửi cho tôi là tiền lương. Thời kỳ, mẹ nghĩ gì mẹ nghĩ. Mẹ nói. Vì con tôi con làm con làm. Biết sao cho mẹ yên tâm? Thời gian đâu có chờ đợi ai? Mẹ nói con gái của tôi là con nhà giàu. Tôi phải sống hạnh phúc mình để có thể sống đời hoàng trong dòng chính, để không bị người ta khi dễ. Trước đây, tôi có cái khó của tôi, mẹ không biết thông cảm cho tôi. Tôi chán lắm rồi.

Chuyện Cha Và Con

Tâm Tâm

Tháng 13, Năm 2012, Ngày 10 Tháng 6, 2012 06:07

Chúa ơi, xin ngài tha thứ cho con. Xin ngài lắng nghe đấng cha mẹ tôi, Chúa ơi!

“Ngài cha khóc:

- Nó hoàn toàn khác xưa. Con người ai đó đã trao đổi nó. Đôi lúc tôi ngỡ ngàng, không biết nó có phải là con của mình. Tôi sao đổi khác con máu thịt của mình mà con người xa lạ. Tôi sao? Có nhớ lúc xưa đêm, tôi giữ mình thức giấc, tôi liên nghĩ ngay tới nó, nhớ nó quá. Tôi ngỡ ngàng, trùm chăn kín ngượng, khóc mất mình. Mà hình như lúc nào tôi cũng nghĩ tới nó. Hình như nó chiếm hết tâm trí tôi, nhớ tình yêu đầu tiên của tôi.

Ngài cha đưa tay áo chạm vài giọt nước mắt đang lăn chậm chạp trên đôi má nhăn nheo khô héo mắt. Chẳng có vài giọt thôi. Có phải đàn ông ít nước mắt? Hay là nước mắt cha đã cạn?

- Tôi chẳng buồn cho mình, chẳng trách nó. Thôi ra, tôi đã mạo hiểm, vì đã làm tròn bổn phận người cha. Và nhất là tôi đã giữ đúng lời hứa với tôi.

Ngài cha chờt thò dài. Mắt nhìn xa xăm. Vỗ mắt dăm chiêu:

- Tôi chẳng...sau này, khi tôi mất đi, nó nhớ tôi, nghĩ tới tôi, nhớ tôi, rồi tâm hồn nó sẽ không bình an đâu mà sống thanh thản. Tôi nghĩ nó lắm. Còn bây giờ, nó không biết vì sao nó làm. Phải, chắc chắn con tôi không hề biết gì hết. Bởi, tôi tin, nếu nó biết tôi đã khóc nhiều vì nó, nó đã không đi xa với tôi như vậy.”